

(مقاله پژوهشی)

تولید پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی با استفاده از آنزیم آلکالاز: بررسی تاثیر زمان هیدرولیز و غلظت پروتئین هیدرولیز شده بر قابلیت آنتی اکسیدانی آن

آیسان ایزانلو^۱، علیرضا صادقی ماهونک^{۲*}، هدی شهری طبرستانی^۳، شیما کاوه^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

۲- استاد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

۳- استادیار، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

۴- دانشجوی دکتری، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۱۹

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۱/۲۹

DOI: [10.30495/jfst.2022.1956962.1791](https://doi.org/10.30495/jfst.2022.1956962.1791)

چکیده

به دلیل نگرانی‌هایی که در مورد ایمنی و سلامت آنتی اکسیدان‌های سنتزی مانند BHT و BHA وجود دارد کاربرد ترکیبات طبیعی با ویژگی آنتی اکسیدانی، نظیر پپتیدهای زیست فعال مورد توجه بسیاری از محققین قرار گرفته است. هدف این پژوهش تعیین زمان مناسب هیدرولیز پروتئین پودر قارچ دکمه‌ای (*Agaricus bisporus*) با آنزیم آلکالاز به منظور تولید پروتئین هیدرولیز شده با خواص آنتی اکسیدانی بالا بود. جهت انجام این پژوهش ابتدا قارچ خوراکی به پودر تبدیل گردید و سپس عمل هیدرولیز در طی زمان‌های ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ دقیقه با نسبت آنزیم به سوبسترا ۲٪ و در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد صورت گرفت و تیمار مناسب براساس اندازه گیری قابلیت آنتی اکسیدانی نمونه تولیدی تعیین گردید. نتایج نشان داد که زمان ۲۰۰ دقیقه جهت رسیدن به حداکثر خاصیت آنتی اکسیدانی مناسب می باشد. در مرحله بعد تاثیر غلظت‌های مختلف پروتئین هیدرولیز شده در شرایط بهینه (۱۰ تا ۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر) بر روی خصوصیات آنتی اکسیدانی محصول تولیدی در مقایسه با اسید آسکوربیک (با غلظت ۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر) مورد بررسی قرار گرفت. در تمامی آزمون‌های مورد بررسی محصول تولیدی رفتاری وابسته به غلظت از خود نشان داد و با افزایش غلظت میزان مهار رادیکال آزاد DPPH، قدرت احیاء یون آهن و قدرت آنتی اکسیدانی کل افزایش یافت و در غلظت‌های ۴۰ و ۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر نتایج قابلیت آنتی اکسیدانی مشابه با اسید آسکوربیک (۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر) بود. نتایج نشان داد که پروتئین هیدرولیز شده تولیدی پتانسیل مناسبی جهت استفاده به عنوان یک افزودنی فراسودمند و به عنوان جایگزین آنتی اکسیدان‌های سنتزی در فرمولاسیون‌های غذایی دارد.

واژه‌های کلیدی: زمان هیدرولیز، هیدرولیز آنزیمی، قارچ خوراکی، خصوصیات آنتی اکسیدانی، پروتئین هیدرولیز شده.

۱-مقدمه

اکسیداسیون لیپیدها منجر به تجزیه اسیدهای چرب و تغییر در بافت، طعم و ظاهر مواد غذایی و در نتیجه کاهش کیفیت آن‌ها می‌گردد. هم‌چنین مشخص شده است که تنش‌های اکسیداتیو نقش مهمی در بروز برخی از بیماری‌های وابسته به سن ایفا می‌کنند. عواملی که در این بیماری‌ها نقش دارند پراکسیدهای لیپیدی و ترکیباتی با وزن مولکولی کم می‌باشند که در مرحله نهایی واکنش‌های اکسیداسیون تولید می‌گردند. بنابراین برای جلوگیری از اثرات منفی این واکنش در مواد غذایی و حفاظت از بدن در برابر این بیماری‌ها، جلوگیری از پراکسیداسیون لیپیدها و تشکیل رادیکال‌های آزاد فرآیندی حائز اهمیت می‌باشد (۲۷). در صنعت غذا از آنتی‌اکسیدان‌های سنتزی مانند BHA و BHT جهت جلوگیری از اکسیداسیون استفاده می‌شود و با وجود این که این آنتی‌اکسیدان‌ها در مقایسه با آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی قدرت بیشتری دارند اما از نظر ایمنی و سلامتی آن‌ها نگرانی‌هایی وجود دارد، این امر منجر به افزایش توجه محققین به شناسایی آنتی‌اکسیدان‌های طبیعی برای استفاده در مواد غذایی و دارویی شده است (۲۱). استرس اکسایشی^۱، از عوامل اصلی افت کیفیت و فساد مواد غذایی می‌باشد. علاوه بر این، مصرف رادیکال‌های آزاد و هیدروپراکسیدهای حاصل از این واکنش با خطر ابتلا به بیماری‌هایی نظیر سرطان، اختلالات عصبی و پیشرفت فرآیند پیری همراه می‌باشد. در همین راستا، کاربرد ترکیبات طبیعی با ویژگی آنتی‌اکسیدان، نظیر پیتیدهای زیست فعال مورد توجه بسیاری از محققین می‌باشد (۲). مکانیسم دقیق آنتی‌اکسیدانی پیتیدها، هنوز به درستی شناخته شده نیست؛ هرچند که محققین، توانایی مهار رادیکال‌های آزاد و گونه‌های فعال اکسیژن، شلاته‌کنندگی یون‌های فلزی و اهدای پروتون را از جمله عوامل شرکت‌کننده در این مکانیسم می‌دانند. با این حال، اثرگذاری هریکه از فاکتورهای فوق‌الذکر در مهار اکسایش مواد غذایی به تنهایی کافی نیست و بروز چنین عملکردی در گرو مشارکت عوامل زنجیره‌ای دخیل در آن می‌باشد. به‌طور کلی ویژگی آنتی‌اکسیدانی پیتیدها با ویژگی ساختاری، آبگریزی و ترکیب اسیدهای آمینه تشکیل‌دهنده زنجیره پیتیدی در ارتباط

می‌باشد. پیتیدهای آنتی‌اکسیدان، توالی‌های کوتاه زنجیر حاوی ۱۰-۱۲ اسید آمینه می‌باشند که حضور اسیدهای آمینه خاص نظیر، تیروزین، تریپتوفان، متیونین، سیستئین و هیستیدین در زنجیره پیتیدی موجب اثربخشی هرچه بیشتر ویژگی آنتی‌اکسیدانی، به‌ویژه توانایی مهار رادیکال‌های آزاد در آن‌ها می‌گردد. اویسی پور و همکاران (۲۰۰۹)، بلانسا و همکاران (۲۰۰۷) و گومارز و همکاران (۲۰۱۷) به ترتیب خاصیت آنتی‌اکسیدانی پروتئین‌های هیدرولیز شده‌ی حاصل از ضایعات ماهی قزل‌آلا، شیر و بذر کتان را به اثبات رساندند (۱۲، ۸، ۲۵). منابع گیاهی و حیوانی متعددی برای تولید پروتئین هیدرولیز شده مناسب هستند، منابع گیاهی به دلیل قیمت مناسب‌تر و آلرژی‌زایی کمتر، بیشتر مورد توجه قرار گرفته‌اند (۲۲). بوگاتف و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی خواص آنتی‌اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده‌ی ساردین با استفاده از آنزیم‌های پروتئازی، به این نتیجه دست یافتند که با افزایش درجه هیدرولیز، فعالیت آنتی‌اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده نیز افزایش می‌یابد و پیتیدهای با وزن مولکولی پایین دارای فعالیت آنتی‌اکسیدانی بالایی نیز هستند (۷). زائو و همکاران (۲۰۱۲) و آماپا پاراتی و همکاران (۲۰۱۴)، به ترتیب با هیدرولیز پروتئین برنج و صدف خوراکی گزارش کردند که با افزایش غلظت پیتیدهای حاصل قدرت مهار رادیکال‌های آزاد DPPH افزایش می‌یابد (۳۵، ۳۰). باتیستا و همکاران (۲۰۱۰) با هیدرولیز پروتئین ضایعات نوعی ماهی^۲، گزارش کردند که فعالیت مهار رادیکال DPPH با افزایش درجه هیدرولیز افزایش می‌یابد، آن‌ها علت این امر را افزایش پیتیدهای دهنده‌ی هیدروژن که قابلیت واکنش با رادیکال‌های آزاد را دارند، بیان کردند (۶). یو و همکاران (۲۰۰۹) نیز گزارش کردند که فرآیند هیدرولیز آنزیمی به‌طور معنی‌داری منجر به افزایش فعالیت مهار رادیکال هیدروکسیل پروتئین ماهی *Misgurnus anguillicaudatus* شده است و با افزایش درجه هیدرولیز قابلیت مهار رادیکال هیدروکسیل به ۵۶ درصد رسید (۳۴). پدرا م نیا و همکاران (۲۰۱۷) با هیدرولیز پروتئین دانه هندوانه با آنزیم پپسین نشان دادند که با افزایش غلظت آنزیم و زمان آنزیم زنی قدرت شلاته‌کنندگی ابتدا افزایش

یافته و در ادامه کاهش می یابد (۱). چی و همکاران (۲۰۱۵) و ژی و همکاران (۲۰۰۸) به ترتیب با هیدرولیز آنزیمی پروتئین جاندار دریایی *Tegillarca granosa* و گیاه یونجه، فعالیت مهاررادی کال هیدروکسیل پپتیدهای حاصل را وابسته به غلظت گزارش کردند (۹، ۳۲). قارچ به عنوان یکی از قدیمی ترین مواد غذایی با ارزش غذایی در نظر گرفته می شود، و ارزش غذایی آن قابل مقایسه با ماهی و گوشت، می باشد (۱۶). قارچ منبع مناسبی از اسیدهای آمینه ضروری متعدد، پروتئین ها، ویتامینها، مواد معدنی و غیره است به همین دلیل مصرف آن رو به افزایش است. از نظر ارزش غذایی کلاهک قارچ به طور متوسط دارای رطوبت 90.76 ± 0.34 ، پروتئین 33.65 ± 0.15 ، چربی 0.20 ± 0.01 ، کربوهیدرات 20.59 ± 0.27 ، فیبر 33.11 ± 0.11 ، خاکستر 10.17 ± 0.20 درصد بر مبنای وزن خشک و ارزش غذایی ساقه قارچ به طور متوسط شامل رطوبت 90.01 ± 0.27 ، پروتئین 19.01 ± 0.24 ، چربی 2.0 ± 0.04 ، کربوهیدرات 31.41 ± 0.18 ، فیبر 38.08 ± 0.18 ، خاکستر 9.5 ± 0.22 درصد بر مبنای وزن خشک می باشد. با توجه به ویژگی های مذکور، قارچ می تواند به عنوان منبع مناسبی از مواد مغذی و ترکیبات سلامتی زادر صنایع غذایی گوناگون کاربرد داشته باشد (۲۴). یکی از اجزای تغذیه ای مهم قارچ پروتئین است، و بنابراین منبع خوبی جهت تولید پپتیدهای زیست فعال می باشد (۱۹). هدف از این پژوهش تعیین زمان بهینه هیدرولیز پروتئین قارچ خوراکی با آنزیم های آلکالاز جهت حصول به حداکثر قابلیت آنتی اکسیدانی و سپس مقایسه قابلیت آنتی اکسیدانی هیدرولیزات تولید شده در غلظت های مختلف با اسید آسکوربیک به عنوان یک آنتی اکسیدان پر کاربرد در صنعت می باشد.

۲- مواد و روش ها

۲-۱- مواد

آلکالاز، DPPH، پتاسیم فری سیانید، فریک کلراید، تری کلرواستیک اسید، آسکوربیک اسید از شرکت سیگما، اتانول ۹۶٪، سود، اسید کلریدریک، پتاسیم دی هیدروژن فسفات، اسید فسفریک از شرکت مرک و قارچ خوراکی دکمه ای

۲-۲- آماده سازی قارچ خوراکی

قارچ های خریداری شده ابتدا شسته و قطعه قطعه شده سپس توسط آب داغ آنزیم بری (فرو بردن در آب جوش به مدت ۳ دقیقه و سپس فرو بردن در آب یخ) شدند. سپس در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد در آون تا زمانی که رطوبت آن ها به زیر ۱۰ درصد برسد، خشک شدند. در نهایت قارچ های خشک شده به کمک آسیاب آزمایشگاهی تبدیل به پودر شده و پس از عبور از الک با مش ۸۰ در کیسه های پلی پروپیلنی بسته بندی و تا زمان مصرف در یخچال نگهداری شدند (۱۳).

۲-۳- اندازه گیری ترکیبات شیمیایی

۲-۳-۱- اندازه گیری میزان پروتئین

میزان پروتئین نمونه (پودر قارچ و پروتئین هیدرولیز شده) با استفاده از روش کج جلال اندازه گیری شد. به این صورت که ۱ گرم از نمونه به درون لوله هضم کج جلال افزوده شد و به آن ۲۰ میلی لیتر اسید سولفوریک غلیظ و یک قرص کاتالیزور کج جلال افزوده شد. از یک لوله هضم بدون نمونه و حاوی اسید و کاتالیزور به عنوان شاهد استفاده شد. عمل هضم به مدت ۱۲۰ دقیقه و با توان ۸۰ دستگاه تا شفاف شدن محتوی دستگاه انجام شد. پس از سرد شدن و خروج بخارات اسیدی مرحله ی تقطیر با استفاده از سود ۴۰ درصد و اسید بوریک ۴ درصد با استفاده از دستگاه تقطیر انجام گرفت. در نهایت تیتراسیون نمونه با اسید کلریدریک ۰/۱ نرمال در حضور معرف متیل رد و تا ارغوانی شدن نمونه صورت گرفت. درصد ازت نمونه با استفاده از معادله (۱) محاسبه شد (۵).

معادله (۱):

$$\text{درصد ازت نمونه} = \frac{14 \times N \times (V_1 - V_2)}{m} \times 100$$

در رابطه فوق N نرمالیت اسید کلریدریک، V_1 حجم اسید مصرفی برای نمونه، V_2 حجم مصرفی برای شاهد و m وزن نمونه بر حسب گرم می باشد. به منظور محاسبه درصد پروتئین میزان ازت در فاکتور پروتئین (۶/۲۵) ضرب و میزان آن محاسبه گردید.

۲-۳-۲- اندازه گیری میزان رطوبت

۲ گرم نمونه (پودر قارچ و پروتئین هیدرولیز شده) در ظروف فلزی آلومینیومی مخصوص اندازه گیری رطوبت توزین شد و تا رسیدن به وزن ثابت در دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد قرار گرفت. پس از سرد شدن در دیسکاتور و توزین مجدد میزان رطوبت از طریق معادله (۲) محاسبه گردید (۵).

معادله (۲)

$$\text{درصد رطوبت} = \frac{(W_1 - W_2)}{m} \times 100$$

در رابطه فوق W_1 وزن ظرف و نمونه قبل خشک کردن و W_2 وزن ظرف و نمونه بعد از خشک کردن m وزن نمونه می باشد.

۲-۳-۳- اندازه گیری میزان خاکستر

۲ گرم نمونه (پودر قارچ و پروتئین هیدرولیز شده) در بوته چینی با وزن مشخص توزین گردید و پس از سوزاندن اولیه روی هیتر، بوته حاوی نمونه به کوره الکتریکی با دمای ۵۵۰ درجه سانتی گراد منتقل شد. عمل حرارت دهی در کوره تا زمانی که رنگ خاکستر روشن شود ادامه یافت. پس از سرد کردن بوته در دیسکاتور و توزین مجدد، مقدار خاکستر نمونه از طریق معادله (۳) محاسبه گردید (۵).

معادله (۳)

$$\text{درصد خاکستر} = \frac{(W_1 - W_2)}{m} \times 100$$

در رابطه فوق W_1 وزن بوته و خاکستر و W_2 وزن بوته m وزن نمونه می باشد.

۲-۳-۴- اندازه گیری میزان چربی

برای اندازه گیری چربی ۳ گرم نمونه (پودر قارچ و پروتئین هیدرولیز شده) روی کاغذ صافی توزین شد و پس از بستن کاغذ صافی در قسمت استخراج کننده دستگاه سوکسله قرار داده شد. پس از متصل کردن بالن با وزن مشخص، بالن با حلال هگزان پر و عمل استخراج به مدت ۴ ساعت انجام شد. در مرحله بعد، پس از قرار دادن بالن ها در آون با دمای ۴۰ درجه سانتی گراد، جهت خارج کردن حلال باقیمانده، بالن مجدداً توزین شد. درصد چربی با استفاده از طریق معادله (۴) محاسبه گردید (۵).

معادله (۴)

$$\text{درصد چربی} = \frac{(W_1 - W_2)}{m} \times 100$$

در رابطه فوق W_1 وزن ثانویه بالن، W_2 وزن اولیه بالن و m وزن نمونه می باشد.

۲-۴- تولید پروتئین هیدرولیز شده

جهت انجام هیدرولیز با آلکالاز از روش هی و همکاران (۲۰۱۲) با کمی تغییرات استفاده شد (۱۳). ۵۰ گرم پودر قارچ رادربالن حجمی توزین و در ۱۰۰۰ میلی لیتر بافر فسفات (pH=۸) مخلوط گردید. سپس به منظور بهینه سازی تولید پروتئین های هیدرولیز شده با حداکثر فعالیت آنتی اکسیدانی، عمل هیدرولیز در طی زمان های ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ دقیقه با نسبت آنزیم به سوبسترا ۲٪ (بر مبنای پژوهش های قبلی) و در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد صورت گرفت. پس از اتمام زمان هیدرولیز به منظور غیرفعال کردن آنزیم، محلول پروتئینی تلقیح شده با آنزیم در دمای ۸۵ درجه سانتی گراد به مدت ۱۵ دقیقه در حمام آب قرار داده شد. هر تیمار به طور جداگانه در سانتریفیوژی یخچالدار با ۵۰۰۰ دور در دقیقه و دمای ۴ درجه سانتی گراد برای مدت ۲۰ دقیقه قرار داده شد و سوپرناتانت حاصل با خشک کن انجمادی برای به دست آوردن پودر پروتئین هیدرولیز شده خشک شد. پودر حاصل تا زمان استفاده در دمای ۱۸- درجه سانتی گراد نگهداری شد (۱). سپس در مرحله بعد قابلیت آنتی اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده در زمانهای مختلف توسط روش های فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH، قدرت احیاء یون آهن و ظرفیت آنتی اکسیدانی کل اندازه گیری گردید.

۲-۴-۱- فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH

ابتدا پودر های هیدرولیز شده در آب مقطر (۴۰ mg/ml) حل شدند. سپس، ۱/۵ ml از هر نمونه با ۱/۵ ml از محلول اتانولی DPPH (۰/۱۵ mM) مخلوط و به مدت ۲۰ ثانیه ورتکس شد. سپس، مخلوط حاصل در ۲۵۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ و به مدت ۳۰ دقیقه در تاریکی نگهداری شد. جذب محلول سوپرناتانت در طول موج ۵۱۷ nm خوانده

هیدرولیز شده بهینه مورد استفاده قرار گرفت. در مرحله بعد تاثیر غلظت های مختلف (۱۰ تا ۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر) بر روی خصوصیات آنتی اکسیدانی محصول تولیدی و مقایسه آن با اسید آسکوربیک (با غلظت ۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر) مورد بررسی قرار گرفت.

۲-۵-۱- فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH

برای تعیین تاثیر غلظت پروتئین هیدرولیز شده (۵۰ mg/ml - ۱۰) بر فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH از روش چی و همکاران (۲۰۱۵) که در بخش ۲-۱-۴ شرح داده شد استفاده گردید (۹).

۲-۵-۲- تعیین قدرت احیاء کنندگی یون آهن

برای تعیین تاثیر غلظت پروتئین هیدرولیز شده (۵۰ mg/ml - ۱۰) بر قدرت احیاء کنندگی یون آهن از روش احمدی و همکاران (۲۰۰۷) که در بخش ۲-۴-۲ شرح داده شد استفاده گردید (۳).

۲-۵-۳- ظرفیت آنتی اکسیدانی کل

برای تعیین تاثیر غلظت پروتئین هیدرولیز شده (۵۰ mg/ml - ۱۰) قدرت احیاء کنندگی یون آهن از روش پری تو و همکاران (۱۹۹۹) که در بخش ۲-۴-۳ شرح داده شد استفاده گردید (۲۶).

۲-۶- تجزیه و تحلیل آماری

در این پژوهش اثر زمان های مختلف هیدرولیز (۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ دقیقه) بر ویژگی های آنتی اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی و همچنین تاثیر غلظت های مختلف تیمار بهینه (غلظت ۵۰-۱۰ mg/ml) بر ویژگی های آنتی اکسیدانی با کاربرد آنالیز واریانس یک طرفه و با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ مورد ارزیابی قرار گرفت. کلیه آزمون ها در ۳ تکرار و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون چنددامنه ای دانکن جهت بررسی معنی دار بودن متغیر در $P < 0.05$ و رسم نمودارها نیز با نرم افزار Excel 2013 انجام گرفت.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- ترکیب شیمیایی

ترکیبات شیمیایی پودر قارچ و پروتئین هیدرولیز شده حاصل از آن در جدول ۱ آورده شده است. همان طور که در جدول

شد (۹). درصد مهار رادیکال DPPH با استفاده از معادله ۵ محاسبه گردید:

معادله (۵)

$$(\%) = \left[\frac{A_{blank} - A_{sample}}{A_{blank}} \right] \times 100$$

۲-۴-۲- قدرت احیاء کنندگی آهن

ابتدا پودر های هیدرولیز شده در آب مقطر (۴۰ mg/ml) حل شد. سپس ۱ میلی لیتر از هر نمونه با ۲/۵ میلی لیتر از بافر فسفات ۰/۲ مولار (pH=۶/۶) و ۲/۵ میلی لیتر از فری سیانید پتاسیم ۱ درصد مخلوط گردید، و در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۰ دقیقه انکوبه شد. پس از آن، ۰/۵ میلی لیتر محلول تری کلرو استیک اسید ۱۰ درصد به مخلوط اضافه و ۱۰ دقیقه با سرعت ۲۵۰۰ دور در دقیقه ساتریفوز شد. سپس ۱ میلی لیتر سوپرناتانت با ۱ میلی لیتر آب مقطر و ۰/۲ میلی لیتر فریک کلراید ۰/۱ درصد (حجمی/وزنی) مخلوط گردید. جذب نمونه در ۷۰۰ نانومتر پس از ۱۰ دقیقه نگهداری در دمای محیط، خوانده شده و میزان جذب به عنوان قدرت احیاء کنندگی آهن گزارش گردید. حجم یکسانی از آب مقطر به جای نمونه برای تهیه نمونه کنترل استفاده شد. افزایش جذب مخلوط واکنش نشان دهنده افزایش قدرت احیاء کنندگی است (۳).

۲-۴-۳- ظرفیت آنتی اکسیدانی کل

ابتدا ۰/۱ ml از نمونه حل شده در آب مقطر (۴۰ mg/ml) با ۱ ml از معرف (اسید سولفوریک ۰/۶ مولار، فسفات سدیم ۲۸ میلی مولار و آمونیوم مولیبدات ۴ میلی مولار) در لوله ایندورف ریخته و به مدت ۹۰ دقیقه در حمام آب ۹۰ درجه سانتی گراد قرار گرفت. پس از سرد شدن، جذب نمونه ها در ۶۹۵ نانومتر خوانده شد و نتایج جذب به عنوان قدرت آنتی اکسیدانی کل گزارش گردید. از آب مقطر دوبار تقطیر به عنوان نمونه شاهد استفاده شد. جذب بیشتر نشان دهنده ظرفیت آنتی اکسیدانی کل بیشتر است (۲۶).

۲-۵-۲- بررسی تاثیر غلظت بر خصوصیات آنتی اکسیدانی

تیمار بهینه هیدرولیز شده

پس از تعیین زمان بهینه جهت تولید پروتئین هیدرولیز شده با حداکثر قابلیت آنتی اکسیدانی، شرایط مذکور جهت تولید

چربی را به ترتیب $2/48 \pm 0/20$ و $2/00 \pm 0/24$ گزارش نمودند (۲۴). علت تفاوت ترکیبات شیمیایی نمونه به کار گرفته شده ی این پژوهش با پژوهش های قبل را می توان به دلیل اختلاف در نوع واریته و نوع فرآیند خشک کردن نسبت داد. بعد از فرآیند هیدرولیز، میزان پروتئین در محصول هیدرولیز شده حاصل برابر با $31/94$ درصد بود. دلیل افزایش میزان پروتئین در محصول تولیدی فرآیند هضم آنزیمی و به دنبال آن سانتریفوژ محصول تولیدی بود که موجب حذف یکسری ترکیبات موجود در قارچ از جمله چربی و همچنین ترکیبات معدنی متصل به ساختار می گردد.

زیر مشاهده می گردد، میزان رطوبت پودر قارچ برابر با $0/52$ $6/2 \pm$ درصد بود. مقدار رطوبت قارچ خوراکی در حدود 90 درصد بود که در طی فرآیند خشک کردن به این میزان کاهش داده شد. میزان چربی و خاکستر پودر قارچ بر اساس وزن خشک، به ترتیب $(3/8 \pm 0/15)$ و $(7/66 \pm 0/17)$ بود؛ که به ترتیب کمتر و بیشتر از مقادیر گزارش شده در منابع می باشد (۲۴). میزان پروتئین پودر قارچ برابر با $26/6 \pm 1$ درصد اندازه گیری شد. اوپوه (۲۰۰۹) میزان پروتئین موجود در کلاهک و ساقه قارچ را به ترتیب $33/65 \pm 0/15$ و $19/01 \pm 0/24$ ، میزان خاکستر را به ترتیب $10/17 \pm 0/20$ و $9/5 \pm 0/22$ ، و میزان

جدول ۱- ترکیب شیمیایی پودر قارچ و پروتئین هیدرولیز شده قارچ (بر حسب درصد)

ترکیب	پودر قارچ	پروتئین هیدرولیز شده قارچ
پروتئین ($N \times 6/25$)	$26/6 \pm 0/17$	$31/94 \pm 1/41$
چربی	$3/8 \pm 0/15$	-
رطوبت	$6/02 \pm 0/52$	$8/79 \pm 0/17$
خاکستر	$7/66 \pm 0/12$	$4/26 \pm 0/23$
کربوهیدرات (اختلاف از سایر ترکیبات)	$55/92 \pm 0/15$	$55/01 \pm 0/7$

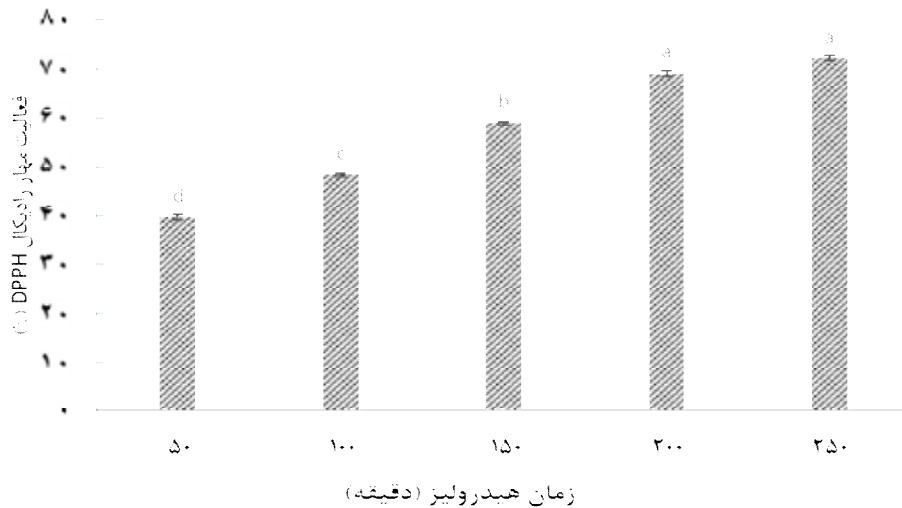
* اعداد بر مبنای وزن خشک گزارش شدند.

* میانگین سه تکرار \pm انحراف معیار

آن رابه ترکیبات پایدار تبدیل کنند و به واکنش های زنجیره ای رادیکالی خاتمه دهند. قدرت آنتی اکسیدانی به نوع پروتئاز به کار رفته، شرایط هیدرولیز، توالی و ترکیب آمینواسیدی پپتیدهای حاصل بستگی دارد. گزارش شده است که تری پپتیدهایی که دارای لیزین یا تری پتوفان در انتهای C هستند قدرت آنتی اکسیدانی قابل توجهی از خود نشان می دهند (۲۸). جامدار و همکاران (۲۰۱۰)، یوو همکاران (۲۰۰۹) و لی چن همکاران (۲۰۰۷)، نیز به ترتیب با هیدرولیز پروتئین های سویا، ماهی تیان و کلاژن خوکی، رابطه ی مستقیمی را بین قدرت مهار رادیکال DPPH و درجه هیدرولیز گزارش کردند که موافق با نتایج این تحقیق بود (۱۵،۲۰،۳۴).

۳-۲- فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH

DPPH، رادیکال آزاد محلول در چربی است که دارای ماکزیم جذب در 517 نانومتر است و پس از دریافت هیدروژن از یک ترکیب آنتی اکسیدان به ترکیبی پایدار تبدیل می شود و جذب آن کاهش می یابد (۳۴،۳۵). نتایج حاصل از ارزیابی زمان هیدرولیز نشان می دهد که با افزایش زمان هیدرولیز، قدرت مهار رادیکال DPPH، پروتئین های هیدرولیز شده به میزان قابل توجهی افزایش یافت ($P < 0/05$)، به طوری که در مورد نمونه های حاصل از آلکالاز در محدوده ی $39/7-72/21$ درصد بود. بنابراین افزایش زمان و درجه هیدرولیز منجر به تولید پپتیدهای دهنده ی پروتون شده که می توانند با رادیکال DPPH، واکنش داده و

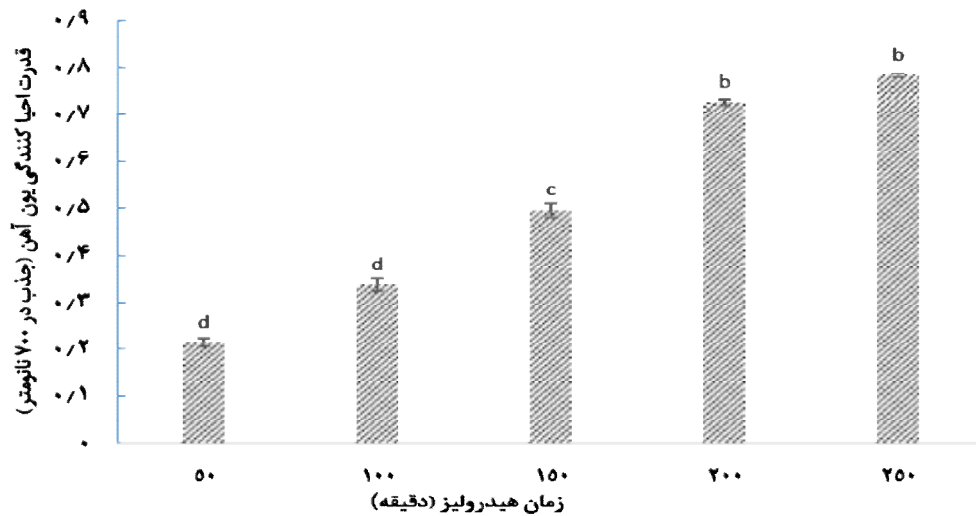

شکل ۱- تاثیر زمان هیدرولیز بر فعالیت مهار رادیکال DPPH پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی

۳-۳- قدرت احیاءکنندگی یون آهن

ارزیابی قدرت احیاءکنندگی در جهت سنجش قابلیت الکترون‌دهندگی ترکیبات آنتی‌اکسیدانی به کار می‌رود. مطالعات مختلف نشان دادند که ارتباط مستقیمی بین قدرت احیاءکنندگی و فعالیت آنتی‌اکسیدانی ترکیبات زیست فعال وجود دارد (۳۳). همان‌طور که در شکل ۲، مشاهده می‌گردد، در تمامی نمونه‌های حاصل از هیدرولیز با آلکالاز با افزایش زمان هیدرولیز، قدرت احیاءکنندگی یون آهن افزایش یافت ($p < 0/05$). این یافته‌ها حاکی از تاثیر مثبت هیدرولیز با آنزیم آلکالاز بر افزایش قدرت احیاءکنندگی پروتئین اولیه می‌باشد. به‌طور کلی افزایش زمان با افزایش درجه هیدرولیز منجر به افزایش قابل توجه قدرت احیاءکنندگی می‌شود. این امر می‌تواند به دلایل مختلفی باشد از جمله این که، افزایش میزان هیدرولیز منجر به آزاد شدن آمینواسیدهای آزاد می‌گردد که به‌عنوان منبع اضافی از الکترون‌ها و پروتون‌ها عمل می‌کنند (۳۶). از طرف دیگر افزایش درجه هیدرولیز منجر به در دسترس قرار گرفتن بیشتر آمینواسیدهای الکترون دهنده مانند

لیزین، تریپتوفان و هیستیدین می‌گردد که در نتیجه قدرت احیاءکنندگی افزایش می‌یابد (۱۵). یو و همکاران (۲۰۰۹)، زو و همکاران (۲۰۰۸)، وو و همکاران (۲۰۰۳)، به ترتیب افزایش قدرت احیاءکنندگی پروتئین‌های هیدرولیز شده‌ی حاصل از ماهی تیان، زئین و ماهی ماکرل را گزارش کردند (۳۴،۳۶،۳۱). بررسی‌ها نشان داده است که با افزایش زمان و پیشرفت فرآیند هیدرولیز و شکسته شدن بیشتر زنجیره‌های پپتیدی، پپتیدهای با قابلیت دادن الکترون جهت احیای یون آهن سه‌ظرفیتی به یون آهن دو ظرفیتی افزایش می‌یابند (۱۷). افزایش زمان هیدرولیز می‌تواند منجر به افزایش رهایش پپتیدهای دهنده الکترون شود و در نتیجه قدرت احیاءکنندگی افزایش می‌یابد. این نتایج موافق با یافته‌های خانتافت و همکاران (۲۰۱۱) بود که با هیدرولیز پروتئین گوشت ماهی گزارش کردند که افزایش زمان هیدرولیز همراه با افزایش درجه‌ی هیدرولیز منجر به افزایش قدرت احیاءکنندگی پپتیدهای حاصل گردید (۱۸) که با نتایج سایر محققین در این زمینه هم‌خوانی دارد (۱۵، ۱۷، ۲۳).

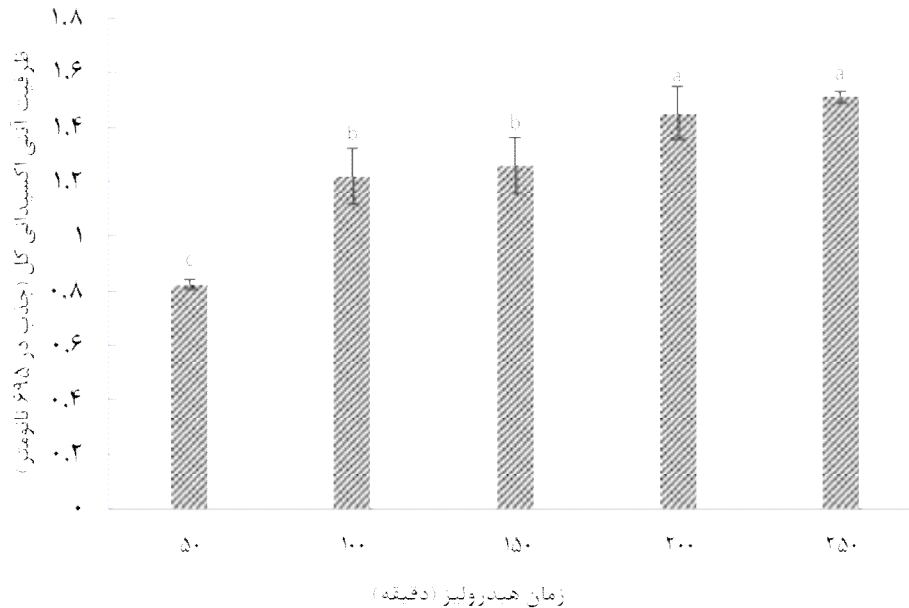

شکل ۲- تاثیر زمان هیدرولیز بر قدرت احیاء کنندگی پروتئین هیدرولیز شده حاصل از قارچ خوراکی

۳-۴- ظرفیت آنتی اکسیدانی کل

ارزیابی ظرفیت آنتی اکسیدانی کل بر مبنای احیای مولیدین ۶ ظرفیتی به مولیدین ۵ ظرفیتی است و روشی کمی برای بررسی قدرت آنتی اکسیدانی ترکیبات محلول در آب و محلول در چربی (قدرت آنتی اکسیدانی کل) است که با تشکیل کمپلکس سبز رنگ فسفومولیدین در محیط اسیدی همراه است (۲۶). در این پژوهش هیدرولیز به میزان قابل توجهی منجر به افزایش ظرفیت آنتی اکسیدانی پروتئین قارچ خوراکی گردید، افزایش زمان هیدرولیز همراه با افزایش درجه هیدرولیز پروتئین منجر به افزایش قابل توجه قدرت آنتی اکسیدانی نمونه ها شد و با ادامه ی فرآیند هیدرولیز تا ۲۵۰ دقیقه قدرت آنتی اکسیدانی به طور معنی داری افزایش یافت هر چند تفاوت معنی داری با زمان ۲۰۰ دقیقه مشاهده نشد ($p < 0/05$). در واقع با افزایش زمان فعالیت آنزیم های آلکالاز، رها سازی پپتیدهایی با خاصیت الکترون دهندگی افزایش یافته است. این پپتیدها توانسته اند رادیکال های آزاد را به ترکیباتی پایدار با واکنش پذیری کمتر

تبدیل کنند و در نتیجه فعالیت آنتی اکسیدانی کل نمونه ها با افزایش زمان افزایش یافته است (۴). افزایش ظرفیت آنتی اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده با افزایش زمان هیدرولیز نشان می دهد که آنزیم آلکالاز با شکستن زنجیره ی پروتئینی توانسته پپتیدهایی با خاصیت الکترون دهندگی تولید کند که منجر به تبدیل رادیکال های آزاد به ترکیباتی پایدارتر شده در نتیجه قدرت آنتی اکسیدانی کل افزایش یافته است (۴). تغییر در طول زنجیره های پپتیدی با گذشت زمان هیدرولیز نیز تأثیر به سزایی در قدرت ضد اکسایش دارد و پپتیدهای با وزن مولکولی پایین دارای فعالیت ضد اکسایش قوی تری هستند (۴). افزایش ظرفیت آنتی اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده نشان از عملکرد مناسب آنزیم آلکالاز در تولید پپتیدهایی با خاصیت الکترون دهندگی دارد و در نتیجه رادیکال های آزاد به ترکیباتی پایدارتر تبدیل شده اند و ظرفیت آنتی اکسیدانی کل افزایش یافته است (۴).

شکل ۳- تاثیر زمان هیدرولیز بر ظرفیت آنتی اکسیدانی کل پروتئین هیدرولیز شده قارچ

است. نتایج بیانگر این است که پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی از نظر فعالیت مهار رادیکال آزاد DPPH رفتاری وابسته به غلظت از خود نشان می‌دهد و با افزایش غلظت میزان مهار رادیکال آزاد DPPH آن افزایش یافت. بین میزان مهار رادیکال آزاد DPPH هیدرولیز شده حاصل در غلظت‌های ۴۰ و ۵۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر اختلاف معنی‌داری وجود نداشت و از نظر قابلیت مهارکنندگی مشابه اسید آسکوربیک عمل نمودند. باتیستا و همکاران (۲۰۱۰) و چی و همکاران (۲۰۱۵) به ترتیب با هیدرولیز پروتئین ماهی *Aphanopus carbo* و *Tegillarca granosa* فعالیت مهار رادیکال DPPH پپتیدهای حاصل را وابسته به غلظت گزارش کردند (۹،۶). ژائو و همکاران (۲۰۱۲) با هیدرولیز پروتئین برنج با آنزیم‌های آلکالاز، فلاورزیم، پروتامکس، نوترناز و تریپسین مشاهده کردند که بیشترین فعالیت مهار رادیکال DPPH مربوط به پپتیدهای حاصل از آنزیم پروتامکس است و پپتیدهای حاصل از تمامی آنزیم‌ها، رفتاری وابسته به غلظت از خود نشان می‌دهند و قدرت آنتی‌اکسیدانی آن‌ها در بیشترین غلظت از قدرت آنتی‌اکسیدانی ویتامین ث کمتر است. این محققان گزارش کردند که فعالیت آنتی‌اکسیدانی

۳-۵- تاثیر غلظت بر خصوصیات آنتی‌اکسیدانی تیمار

بهینه هیدرولیز شده

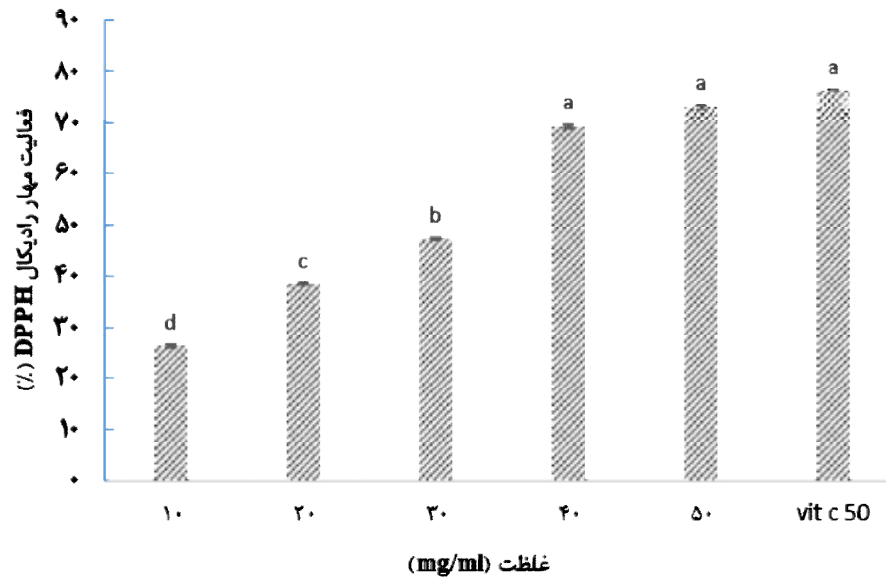
نتایج حاصل از بررسی خصوصیات آنتی‌اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده در طی زمان‌های مختلف در بخش قبل نشان داد که افزایش زمان هیدرولیز منجر به افزایش قابلیت آنتی‌اکسیدانی محصول تولیدی می‌گردد اما بین نمونه‌های هیدرولیز شده در زمان‌های ۲۰۰ و ۲۵۰ دقیقه اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p < 0.05$) در نتیجه زمان ۲۰۰ دقیقه جهت تولید تیمار بهینه مورد استفاده قرار گرفت. سپس در شرایط بهینه حاصل (زمان ۲۰۰ دقیقه، دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد و نسبت آنزیم به سوبسترا ۲ درصد) هیدرولیز انجام شد و فعالیت آنتی‌اکسیدانی تیمار بهینه از نظر قدرت مهار رادیکال DPPH، احیاءکنندگی یون آهن و آنتی‌اکسیدانی کل، در غلظت‌های ۵۰-۱۰ (mg/ml) در مقایسه با اسید آسکوربیک (۵۰ میلی‌گرم در میلی‌لیتر) سنجیده شد.

۳-۵-۱- تاثیر غلظت بر میزان مهار رادیکال آزاد DPPH

تاثیر غلظت‌های مختلف پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی (غلظت ۵۰-۱۰ mg/ml) بر روی میزان مهار رادیکال آزاد DPPH در مقایسه با اسید آسکوربیک در شکل ۴ آورده شده

پروتئین صدف خوراکی گزارش کردند که با افزایش غلظت پپتیدهای حاصل قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH افزایش می یابد (۳۰).

پپتیدهای حاصل از هیدرولیز به نوع آنزیم و شرایط هیدرولیز بستگی دارد و با افزایش غلظت پپتیدها می توان به قدرت آنتی اکسیدانی مشابه آنتی اکسیدان های سنتزی (ویتامین ث) دست پیدا کرد (۳۶). آمایا پارواتی و همکاران (۲۰۱۴) با هیدرولیز

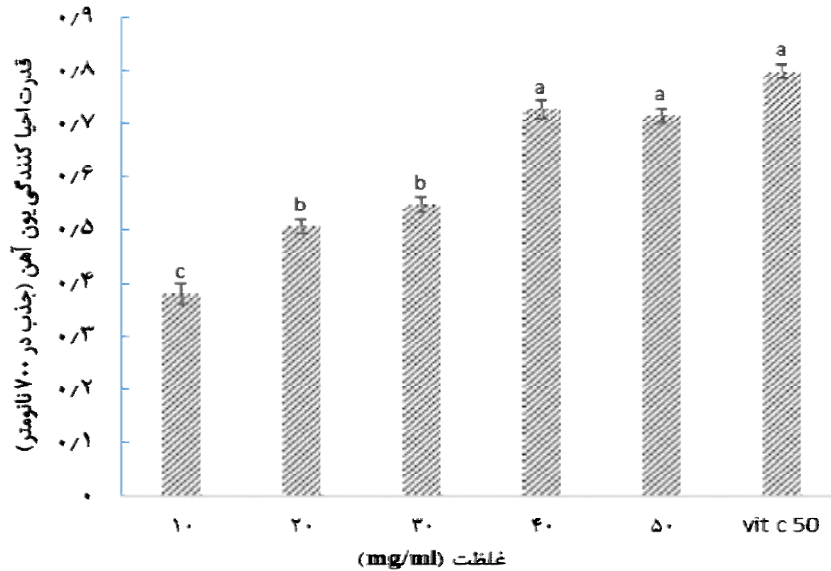

شکل ۴- مقایسه قدرت مهار رادیکال آزاد DPPH پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی در غلظت های مختلف در مقایسه با اسید آسکوربیک

وجود نداشت و از نظر میزان قدرت احیاء کنندگی یون آهن مشابه اسید آسکوربیک عمل نمودند. کامبی و همکاران (۲۰۰۸) و ژی و همکاران (۲۰۰۸) نیز به ترتیب با هیدرولیز پروتئین کانولا و گیاه یونجه، قدرت احیاء کنندگی پپتیدهای حاصل را وابسته به غلظت گزارش کردند (۱۰، ۳۲). این نتایج در تطابق با نتایج تحقیقات اومایا پارواتی و همکاران (۲۰۱۴)، زائو و همکاران (۲۰۱۲) به ترتیب تاثیر غلظت های متفاوت را بر قدرت احیاء کنندگی پروتئین هیدرولیز شده صدف خوراکی، برنج و دانه شنبلیله بررسی کردند، می باشد (۳۰، ۳۵).

۳-۵-۲- تاثیر غلظت بر قدرت احیاء کنندگی یون آهن

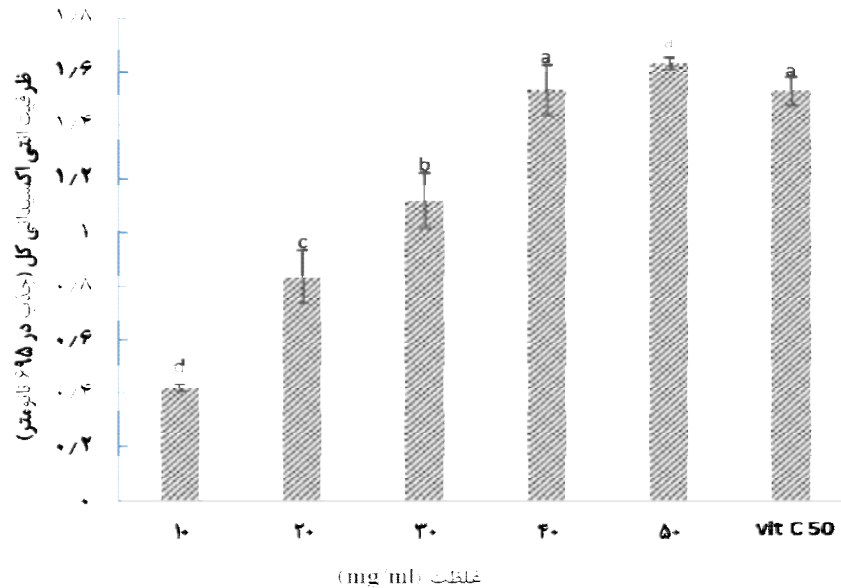
تاثیر غلظت های مختلف پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی (غلظت ۱۰-۵۰ mg/ml) بر روی میزان قدرت احیاء کنندگی یون آهن در مقایسه با اسید آسکوربیک در شکل ۵ آورده شده است. نتایج بیانگر این است که پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی از نظر میزان قدرت احیاء کنندگی یون آهن رفتاری وابسته به غلظت از خود نشان می دهد و با افزایش غلظت، میزان قدرت احیاء کنندگی یون آهن آن افزایش یافت. بین میزان قدرت احیاء کنندگی یون آهن هیدرولیز شده حاصل در غلظت های ۴۰ و ۵۰ میلی گرم بر میلی لیتر اختلاف معنی داری

شکل ۵-مقایسه قدرت احیاء کنندگی یون آهن پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی در غلظت‌های مختلف در مقایسه با اسید آسکوربیک

(۲۰۰۹) با تولید پروتئین هیدرولیز شده ماهی *Mustelus mustelus*، گزارش کردند که ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل هیدرولیز شده‌های حاصل وابسته به غلظت است و با افزایش غلظت به‌میزانی چشمگیر افزایش می‌یابد، اما کمتر از قدرت آنتی‌اکسیدانی BHA است (۷). آما یا پارواتی و همکاران (۲۰۱۴)، فعالیت آنتی‌اکسیدانی کل پروتئین‌های هیدرولیز شده‌ی صدف خوراکی را وابسته به غلظت گزارش کردند و بیان کردند که بیشترین فعالیت آنتی‌اکسیدانی کل در غلظت ۱ (mg/ml) حاصل شد اما از نمونه‌ی کنترل (ویتامین ث) کمتر بود (۳۰).

۳-۵-۳-تأثیر غلظت بر ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل
تأثیر غلظت‌های مختلف پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی (غلظت ۱۰-۵۰ mg/ml) بر روی ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل در مقایسه با اسید آسکوربیک در شکل ۶ آورده شده است. نتایج نشان داد که پروتئین هیدرولیز شده قارچ خوراکی از نظر میزان ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل رفتاری وابسته به غلظت از خود نشان می‌دهد و با افزایش غلظت، ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل آن افزایش یافت. بین ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل هیدرولیز شده حاصل در غلظت‌های ۴۰ و ۵۰ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر اختلاف معنی‌داری وجود نداشت و از نظر میزان ظرفیت آنتی‌اکسیدانی کل مشابه اسید آسکوربیک عمل نمودند. بوگاتف و همکاران

شکل ۶-مقایسه قدرت آنتی اکسیدانی کل پروتئین هیدرولیز شده قارچ در غلظت های مختلف در مقایسه با اسید آسکوربیک

۴- نتیجه گیری

اکسیداسیون و تشکیل رادیکال های آزاد در مواد غذایی و همچنین اندام های هوازی امری اجتناب ناپذیر است. رادیکال های آزاد منجر به بروز بیماری های خطرناکی مانند بیماری های قلب و عروقی، آلزایمر و ... می شوند. در صنعت مواد غذایی از آنتی اکسیدان های سنتزی جهت ممانعت از اکسیداسیون استفاده می شود اما عوارض جانبی این ترکیبات باعث افزایش توجه صنعت غذا و محققین برای شناسایی و استخراج آنتی اکسیدان های طبیعی شده است. در میان آنتی اکسیدان های طبیعی، پروتئین های هیدرولیز شده از جمله ترکیبات زیست فعال هستند که خواص سلامتی بخش متفاوتی از جمله خواص آنتی اکسیدانی از خود نشان می دهند. در این پژوهش هیدرولیز پروتئین قارچ با آنزیم آلکالازی طی زمان های ۲۵۰-۵۰ دقیقه در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد نسبت آنزیم به سوبسترای ۲٪ انجام شد. بررسی خواص آنتی اکسیدانی هیدرولیز شده ها نشان داد که با افزایش زمان هیدرولیز تا ۲۰۰ دقیقه، خواص آنتی اکسیدانی (مهار رادیکال DPPH، احیاء کنندگی یون آهن و ظرفیت آنتی اکسیدانی کل) افزایش یافت اما افزایش بیشتر زمان هیدرولیز تاثیر معنی داری بر قابلیت آنتی اکسیدانی آن نداشت. از سوی دیگر بررسی تاثیر غلظت پروتئین هیدرولیز شده قارچ بر فعالیت

آنتی اکسیدانی نشان دهنده ی وابستگی فعالیت آنتی اکسیدانی هیدرولیز شده های حاصل به غلظت مورد استفاده بود. در تمامی خواص آنتی اکسیدانی مورد بررسی قابلیت آنتی اکسیدانی پروتئین هیدرولیز شده قارچ در غلظت های ۵۰ (mg/ml) و ۴۰ با خاصیت آنتی اکسیدانی ویتامین ث به عنوان یک آنتی اکسیدان سنتزی در غلظت (mg/ml) ۵۰، تفاوت معنی داری نداشت. این امر حاکی از قابلیت بالای پروتئین هیدرولیز شده ی قارچ تولیدی در این پژوهش جهت رقابت با آنتی اکسیدان های سنتزی می باشد. بنابراین، هیدرولیز آنزیمی پروتئین قارچ با آنزیم آلکالاز راهکاری مناسب برای تولید پروتئین هیدرولیز شده با ویژگی های آنتی اکسیدانی قابل توجه می باشد؛ به طوری که با مطالعات بیشتر و بررسی خواص سلامتی بخش آن به صورت درون تنی می توان از پروتئین هیدرولیز شده تولیدی به عنوان جایگزین آنتی اکسیدان های سنتزی در فرمولاسیون های غذایی به کار برد.

۵-منابع

۱. پدرام نیا، ا، مرتضوی، ع، صادقی ماهونک، ع، الهامی راد، ا، و آرمین، م، ۱۳۹۶. بهینه سازی تولید پروتئین هیدرولیز شده دانه هندوانه

- and anticancer peptides from the protein hydrolysate of blood clam (*Tegillarca granosa*) muscle. *Journal of Functional Foods*, 15, pp. 301-313.
10. Cumby, N., Zhong, Y., Nacz, M. and Shahidi, F., 2008. Antioxidant activity and water-holding capacity of canola protein hydrolysates. *Food Chemistry*, 109(1), pp.144-148.
 11. E Silva, F.G.D., Hernández-Ledesma, B., Amigo, L., Netto, F.M. and Miralles, B., 2017. Identification of peptides released from flaxseed (*Linum usitatissimum*) protein by Alcalase® hydrolysis: Antioxidant activity. *LWT-Food Science and Technology*, 76, pp. 140-146.
 12. Guimaraes, F., and Maria, F., 2017. Identification of peptides released from Flaxseed (*linum Usitatissimum*) protein by alcalase® hydrolysis: antioxidant activity. *LWT-Food Science and Technology*, 76, pp.140-146
 13. He, J.Z., Ru, Q.M., Dong, D.D. and Sun, P.L., 2012. Chemical characteristics and antioxidant properties of crude water soluble polysaccharides from four common edible mushrooms. *Molecules*, 17(4), pp. 4373-4387.
 14. Hernandez-Ledesma, B., Quiros, A., Amigo, L. and Recio, I., 2007. Identification of bioactive peptides after digestion of human milk and infant formula with pepsin and pancreatin. *International Dairy Journal*, 17(1), pp. 42-49.
 15. Jamdar, S.N., Rajalakshmi, V., Pednekar, M.D., Juan, F., Yardi, V. and Sharma, A., 2010. Influence of degree of hydrolysis on functional properties, antioxidant activity and ACE inhibitory activity of peanut protein hydrolysate. *Food Chemistry*, 121(1), pp.178-184.
 16. Janakat, S., Al-Fakhiri, S. and Sallal, A. K., 2004. A promising peptide antibiotic from *Terfezia claveryi* aqueous extract against *Staphylococcus aureus* in vitro. *Phytotherapy Research: An International Journal Devoted to Pharmacological and Toxicological* (Citrullus lanatus) با ارزیابی فعالیت چلات کنندگی با استفاده از روش سطح پاسخ. نوآوری در علوم و فناوری غذایی، ۹(۴)، صص. ۱۳۳-۱۲۳.
 ۲. سلمانیان، ش، صادقی ماهونک، ع، خمیری، ماستری فراهانی، م، ۱۳۹۲. اسیدهای فنولی، فعالیت ضد رادیکالی و ضد میکربی عصاره متانولی برگ‌های اوجی. مجله علوم تغذیه و صنایع غذایی ایران ۸(۲)، صص. ۱۵۴-۱۴۵.
 3. Ahmadi, F., Kadivar, M. and Shahedi, M., 2007. Antioxidant activity of *Kelussia odoratissima* Mozaff. in model and food systems. *Food Chemistry*, 105(1), pp. 57-64.
 4. Arabshahi-Delouee, S. and Urooj, A., 2007. Antioxidant properties of various solvent extracts of mulberry (*Morus indica* L.) leaves. *Food Chemistry*, 102(4), pp.1233-1240.
 5. Association of Official Agricultural Chemists., 1975. *Official methods of analysis* (Vol. 222). Washington, DC: Association of Official Analytical Chemists.
 6. Batista, I., Ramos, C., Coutinho, J., Bandarra, N.M. and Nunes, M.L., 2010. Characterization of protein hydrolysates and lipids obtained from black scabbard fish (*Aphanopus carbo*) by-products and antioxidative activity of the hydrolysates produced. *Process biochemistry*, 45(1), pp.18-24.
 7. Bougatef, A., Hajji, M., Balti, R., Lassoued, I., Triki-Ellouz, Y. and Nasri, M., 2009. Antioxidant and free radical-scavenging activities of smooth hound (*Mustelus mustelus*) muscle protein hydrolysates obtained by gastrointestinal proteases. *Food Chemistry*, 114(4), pp.1198-1205.
 8. Blanca, H. L., Ana, Q., Lourdes, A., and Isidra, R., 2007. Identification of bioactive peptides after digestion of human milk and infant formula with pepsin and pancreatin. *International Dairy Journal*, 17, pp. 42-49.
 9. Chi, C.F., Hu, F.Y., Wang, B., Li, T. and Ding, G.F., 2015. Antioxidant

- Society of Ethiopia*, 23(3), pp.391-398.
25. Ovissipour, M., Abedian, A., Motamedzadegan, A., Rasco, B., Safari, R. and Shahiri, H., 2009. The effect of enzymatic hydrolysis time and temperature on the properties of protein hydrolysates from Persian sturgeon (*Acipenser persicus*) viscera. *Food Chemistry*, 115(1), pp.238-242.
 26. Prieto, P., Pineda, M. and Aguilar, M., 1999. Spectrophotometric quantitation of antioxidant capacity through the formation of a phosphomolybdenum complex: specific application to the determination of vitamin E. *Analytical Biochemistry*, 269(2), pp. 337-341.
 27. Rajapakse, N., Mendis, E., Byun, H.G. and Kim, S.K., 2005. Purification and in vitro antioxidative effects of giant squid muscle peptides on free radical-mediated oxidative systems. *The Journal of Nutritional Biochemistry*, 16(9), pp.562-569.
 28. Saito, K., Jin, D.H., Ogawa, T., Muramoto, K., Hatakeyama, E., Yasuhara, T. and Nokihara, K., 2003. Antioxidative properties of tripeptide libraries prepared by the combinatorial chemistry. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 51(12), pp.3668-3674.
 29. Sun, Q., Shen, H. and Luo, Y., 2011. Antioxidant activity of hydrolysates and peptide fractions derived from porcine hemoglobin. *Journal of Food Science and Technology*, 48(1), pp.53-60
 30. Umayaparvathi, S., Meenakshi, S., Vimalraj, V., Arumugam, M., Sivagami, G. and Balasubramanian, T., 2014. Antioxidant activity and anticancer effect of bioactive peptide from enzymatic hydrolysate of oyster (*Saccostrea cucullata*). *Biomedicine & Preventive Nutrition*, 4(3), pp.343-353.
 31. Wu, H.C., Chen, H.M. and Shiau, C.Y., 2003. Free amino acids and peptides as related to antioxidant properties in protein hydrolysates of mackerel (*Scomber Evaluation of Natural Product Derivatives*, 18(10), pp.810-813.
 17. Je, J.Y., Lee, K.H., Lee, M.H. and Ahn, C.B., 2009. Antioxidant and antihypertensive protein hydrolysates produced from tuna liver by enzymatic hydrolysis. *Food Research International*, 42(9), pp.1266-1272.
 18. Khantaphant, S., Benjakul, S. and Ghomi, M.R., 2011. The effects of pretreatments on antioxidative activities of protein hydrolysate from the muscle of brown stripe red snapper (*Lutjanus vitta*). *LWT-Food Science and Technology*, 44(4), pp.1139-1148.
 19. Lavi, I., Nimri, L., Levinson, D., Peri, I., Hadar, Y. and Schwartz, B., 2012. Glucans from the edible mushroom *Pleurotus pulmonarius* inhibit colitis-associated colon carcinogenesis in mice. *Journal of Gastroenterology*, 47(5), pp.504-518.
 20. Li, B., Chen, F., Wang, X., Ji, B. and Wu, Y., 2007. Isolation and identification of antioxidative peptides from porcine collagen hydrolysate by consecutive chromatography and electrospray ionization-mass spectrometry. *Food Chemistry*, 102(4), pp.1135-1143.
 21. Li, Y., Jiang, B., Zhang, T., Mu, W. and Liu, J., 2008. Antioxidant and free radical-scavenging activities of chickpea protein hydrolysate (CPH). *Food Chemistry*, 106(2), pp.444-450.
 22. Matthäus, B., 2002. Antioxidant activity of extracts obtained from residues of different oilseeds. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 50(12), pp. 3444-3452.
 23. Nourmohammadi, E. and Sadeghi Mahoonak, A. R., 2019. Health implications of bioactive peptides: A Review. *International Journal for Vitamin and Nutrition Research*, 88 (5), pp. 319-343.
 24. Oboh, G. and Shodehinde, S.A., 2009. Distribution of nutrients, polyphenols and antioxidant activities in the pilei and stipes of some commonly consumed edible mushrooms in Nigeria. *Bulletin of the Chemical*

- anguillicaudatus*) protein hydrolysates. *Innovative Food Science & Emerging Technologies*, 10(2), pp.235-240.
35. Zhao, Q., Xiong, H., Selomulya, C., Chen, X.D., Zhong, H., Wang, S., Sun, W. and Zhou, Q., 2012. Enzymatic hydrolysis of rice dreg protein: effects of enzyme type on the functional properties and antioxidant activities of recovered proteins. *Food Chemistry*, 134(3), pp.1360-1367.
36. Zhu, L., Chen, J., Tang, X. and Xiong, Y. L., 2008. Reducing, radical scavenging, and chelation properties of in vitro digests of alcalase-treated zein hydrolysate. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 56(8), pp. 2714-2721.
- austriasicus*). *Food Research International*, 36(9-10), pp.949-957.
32. Xie, Z., Huang, J., Xu, X. and Jin, Z., 2008. Antioxidant activity of peptides isolated from alfalfa leaf protein hydrolysate. *Food Chemistry*, 111(2), pp. 370-376.
33. Yildirim, A., Mavi, A., Oktay, M., Kara, A.A., Algur, Ö.F. and Bilaloğlu, V., 2000. Comparison of antioxidant and antimicrobial activities of Tilia (*Tilia argentea* Desf ex DC), sage (*Salvia triloba* L.), and Black tea (*Camellia sinensis*) extracts. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 48(10), pp. 5030-5034.
34. You, L., Zhao, M., Cui, C., Zhao, H. and Yang, B., 2009. Effect of degree of hydrolysis on the antioxidant activity of loach (*Misgurnus*

(Original Research Paper)

Production of Hydrolyzed Protein from Edible Mushroom Using Alcalase Enzyme: Investigation of the Effect of Hydrolysis Time and Concentration of Protein Hydrolysate on Its Antioxidant Capacity

Isan Izanloo¹, Alireza Sadeghi Mahoonak^{2*}, Hoda Shahiri Taberestani³, Shima Kaveh⁴

1-MS.c Student of Food Science and Technology, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

2-Professor, Department of Food Science and Technology, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

3-Assistant Professor, Department of Food Science and Technology, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

4-Ph.D Student of Food Science and Technology, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran.

Received:18/04/2022

Accepted:09/05/2022

Abstract

Due to concerns about the safety and long-term health of synthetic antioxidants such as BHT and BHA, the use of natural compounds with antioxidant properties, such as bioactive peptides, has attracted the attention of many researchers. The aim of this study was to determine the optimum hydrolysis time of edible mushroom protein (*Agaricus bisporus*) with alcalase enzyme to produce protein hydrolyzate with high antioxidant properties. For this study, first edible mushrooms were converted into powder and then was hydrolyzed in different times of 200, 150, 100, 50 and 250 minutes with an enzyme to substrate of 2% at temperature of 50 °C and then appropriate treatment based on antioxidant properties of the produced sample was determined. The results showed that hydrolysis time 200 minutes is suitable to achieve maximum antioxidant properties. Next, the effect of different concentrations (10 to 50 mg/ml) of hydrolyzed protein prepared under optimal conditions on the antioxidant properties of the product compared to ascorbic acid (50 mg/ml) was investigated. In all the tests, the product showed a concentration-dependent behavior and with increasing concentration, the DPPH free radical scavenging, iron ion reduction power and total antioxidant power increased and in concentrations of 40 and 50 mg/ml the antioxidant power was similar to ascorbic acid (50 mg/ml). The results showed that the hydrolyzed protein produced has the potential to be used as a functional ingredient and as an alternative to synthetic antioxidants in food formulations.

Keywords: Hydrolysis Time, Enzymatic Hydrolysis, Edible Mushroom, Antioxidant Properties, Protein Hydrolysate.

*Corresponding Authors: sadeghiaz@gau.ac.ir